

Oğlan ve Mor Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Mor Tavşan

Ebru Mina TOMURCUK

Kıvrımlı sokakları ve uzun yeşil ağaçları olan şirin mi şirin bir kasabada Max adında bir oğlan yaşırdı. Max'in sıcak açık kahverengi teni, dağınık siyah saçları ve iki yanağında çilleri vardı. Keşfetmeyi ve yeni şeyler bulmayı çok severdi. Her gün okuldan sonra parlak kırmızı tişörtünü, mavi tulumunu ve kırmızı çizgili beyaz ayakkabılarını giyip maceralara çıkardı. Sarı sırt çantası her zaman sürprizlere hazırdı.

Güneşli bir sabah Max, evinin arkasındaki çayıra seke seke girdi. Çimenler yumuşacıktı, çiçekler esintide başlarını sallıyordu. Bir çalının arkasından minik bir kıkırtı duydu. Max arkasına baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada küçük, tüylü, uzun kulaklı bir tavşan oturuyordu; bir kulağına mavi bir kurdele bağlanmıştı ve kocaman, parlak kehribar rengi gözleri vardı. Ama bu tavşan herhangi bir renkte değildi—kürkü parlak mordu!

Max gözlerini kırpıştırıp ovuşturdu. Tavşanın kürkü parıldayarak maviye döndü! Sonra yeşile! Tavşan Max'e baktı ve dedi ki: "Havuç neden doktora gitmiş? Çünkü kendini iyi hissetmiyormuş!" Max kahkahayı patlattı. Tavşanın kürkü yeniden mora döndü. "Vay canına!" dedi Max. "Şaka yaptığında kürkünün rengi değişiyor!" Tavşan utangaçça başını salladı. "Benim adım Şaka," dedi. "Ve arkadaşlarımı güldürmeyi çok seviyorum."

Max çimenlere oturdu, Şaka da düz bir taşın üstüne zıpladı. "Bana bir şaka daha anlat!" dedi Max. Şaka'nın kulakları kıpırdadı. "Pireli bir tavşana ne denir? Pireli Tavşan!" Kürkü parlak yeşile döndü. Max o kadar çok güldü ki karnı ağrıdı. "Bu çok komik!" diye bağırdı. Şaka'nın kürkü maviye döndü. "Böyle düşünmene sevindim," dedi Şaka. "İçim mutlu olunca renklerim değişiyor."

Max ve Şaka bütün sabahı şaka yaparak geçirdiler. Şaka bir muz hakkında şaka yaptı ve kürkü bir anlığına sarıya döndü. Max güldü. Sonra Şaka bir kardan adam hakkında şaka yaptı ve kürkü beyaza döndü. Max alkışladı. "Harikasın!" dedi. Şaka kızardı ve kürkü pembeye döndü. "Elimde değil," dedi Şaka. "Şakalar beni mutlu ediyor, mutluluk da rengimi değiştiriyor." Max bunun şimdiye kadarki en güzel şey olduğunu düşündü.

Birlikte otururlarken Max sordu: "Hiç diğer tavşanlar gibi tek renk olmak istediğin oluyor mu?" Şaka'nın kulakları biraz sarktı. "Bazen," dedi. "Diğer tavşanlar beni tuhaf buluyor. Farklı olduğum için benimle oynamak istemiyorlar." Max'in içi burkuldu. "Bence sen harikasin," dedi. "Renklerin gökkuşağı sürprizi gibi!" Şaka'nın kürkü yumuşak bir mora döndü. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

Max başını salladı. "Elbette! Farklı olmak seni özel yapan şey." Şaka gülümsedi. "O zaman sana daha çok şaka anlatacağım!" Derin bir nefes aldı. "Kurabiye neden doktora gitmiş? Çünkü kendini ufalanmış hissetmiş!" Kürkü parlak yeşile döndü. Max çimenlerde yuvarlanarak güldü. "Bu şimdiye kadarkilerin en iyisi!" diye bağırdı. Şaka'nın kürkü mutluluktan maviye döndü. Yanları ağrıyana kadar güldüler.

Tam o sırada bir grup tavşan oradan geçti. Şaka'ya bakıp fısıldaştılar. "Şu tuhaf tavşana bak!" dedi biri. "Her yeri mor ve mavi!" Şaka'nın kulakları yassıldı ve kürkü donuk bir griye döndü. Max ayağa kalktı. "Kaba olmayın," dedi. "Şaka benim arkadaşım. Renkleri harika!" Tavşanlar şaşırılmış göründü. İçlerinden biri öne çıktı. "Gerçekten mi? Bize de gösterebilir misin?"

Şaka Max'e baktı, Max da cesaret verircesine başını salladı. Şaka bir şaka yaptı: "Şaka yapan bir tavşana ne denir? Komik tavşan!" Kürkü parlak mora döndü. Tavşanlar kıkırdadı. Sonra Şaka bir tane daha anlattı: "Tavşan neden yolu karşıdan karşıya geçmiş? Karşı tarafa geçmek için!" Kürkü yeşile döndü. Tavşanlar kahkahalarla güldü. Kısa süre sonra hepsi gülüyor ve daha çok şaka istiyordu. Şaka'nın kürkü sevinçle mor, mavi ve yeşil parladı.

Max, yeni arkadaşını gülen tavşanlarla çevrili görünce gülümsedi. Şaka'nın renk değişimlerinin hiç de tuhaf olmadığını fark etti—bunlar özel bir armağan gibiydi. "Görüyor musunuz?" dedi Max diğer tavşanlara. "Şaka'nın renkleri ne kadar mutlu olduğunu gösteriyor. Ve o da bizi mutlu ediyor!" Tavşanlar başlarını salladı. "Sana tuhaf dediğimiz için özür dileriz," dedi biri. "Aslında gerçekten çok havalısın!" Şaka'nın kürkü sıcak, ısıltılı bir mora döndü.

O günden sonra Max ve Şaka en iyi arkadaş oldular. Her öğleden sonra çayırda buluştular. Şaka şakalar anlattı, Max güldü. Bazen Şaka'nın kürkü mora, bazen maviye, bazen yeşile —bazen de üçüne birden döndü! Max her rengi sevdi. Arkadaşlığın aynı olmakla ilgili olmadığını öğrendi. Arkadaşlık, birbirinin farklılıklarından keyif almak ve bol bol kahkaha paylaşmaktır.

Bir gün Şaka sordu: "Max, farklı olduğum halde beni neden seviyorsun?" Max bir an düşündü. "Çünkü farklılıkların seni eğlenceli kılıyor," dedi. "Bir sonraki renginin ne olacağını asla bilemiyorum! Ve şakaların beni mutlu ediyor." Şaka'nın gözleri parladı. "Sen de beni mutlu ediyorsun," dedi. "Seninleyken kendim olabileceğimi hissediyorum." Kürkü derin, mutlu bir mora döndü. "Ve bu dünyadaki en güzel duygu."

Max ve Şaka arkadaşlıklarını herkesle paylaşmaya karar verdiler. Diğer tavşanları da yanlarına çağırdılar. Birlikte şakalar anlatıp güldüler. Şaka'nın kürkü o kadar çok renk değiştirdi ki çayır gökkuşağına benzedi. Diğer tavşanlar da şaka yapmayı denedi ve kürkleri değişmese de içten mutlu oldular. Max herkesin özel bir şeyi olduğunu fark etti—sadece onu aramak gerekir.

Güneş batmaya başlarken Max ve Şaka bir tepede oturdular. "Seninle tanıştığıma sevindim," dedi Max. "Ben de," dedi Şaka. "Bana farklı olmanın sorun olmadığını öğrettin." Max gülümsedi. "Sen de bana şakaların bir arkadaşla paylaşılınca daha güzel olduğunu öğrettin." Şaka'nın kürkü yumuşak bir pembeye döndü. "Yarın yine gelecek misin?" diye sordu. "Elbette!" dedi Max. "Anlatacak daha çok şakamız var!"

Max yüzünde kocaman bir gülümsemeyle eve yürüdü. Şaka'yı ve gördüğü bütün renkleri düşündü. Yeni arkadaşını ailesine anlatmak için sabırsızlanıyordu. "Anne!" diye seslendi içeri koşarken. "Şaka yaptığında rengi değişen bir tavşanla tanıştım!" Annesi gülümsedi. "Kulağa harika geliyor, Max. Farklı arkadaşların olması güzel bir şey." Max başını salladı. "En iyi arkadaşlar seni güldürenlerdir!"

Ve böylece Max ile Şaka en iyi arkadaş olarak kaldılar. Farklılıkların arkadaşlıkları ilginç kıldığını öğrendiler. Her gün kahkahayla ve renkle doluydu. Şaka'nın kürkü her şaka yaptığında hâlâ değişiyordu—mor, mavi, yeşil ve aradaki her renk. Ve Max onu olduğu gibi sevdi. Çünkü farklı olmak her birimizi özel kılar ve arkadaşlık en renkli maceradır.